

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

er den løsning, regeringen og et flertal i folketing vil gennemføre. Man vil til august genopføre dramaet fra sidste år, dvs. højere afgifter, flere tilskud, og for at det skal glide lidt nemmere ned, vil man sikkert lade en del af afgifterne have et såkaldt energipolitisk sigte, såsom råenergiavgifter eller yderligere elavgifter el.lign. Og så vil man sikkert begrunde disse afgifter med den alvorlige energipolitiske situation, og for at gøre befolkningen moden til disse afgifter vil man sikkert sørge for, at medierne sommeren igennem er fyldt med den ene chokrapport efter den anden om vores energisituation. Tilskuddene vil man sandsynligvis prøve på at kalde noget nyt, f. eks. selektiv erhvervsstøtte, eller hvad nu fantasien måtte række til, og ved tredjebehandlingen af disse lovforslag vil vi sikkert opleve hr. Auken, ligesom hr. Kjeld Olesen gjorde sidste år, give udtryk for, at mange har draget et lettelsens suk over, at der nu er indgået et forlig i folketinget. Statsministeren vil sikkert ligesom sidste år sige – jeg citerer fra Folketingstidende 1975-76, sp. 12127:

[Dette forlig] »betyder en uvurderlig styrkelse af dansk økonomi.«

Jeg gentager:

[Dette forlig] »betyder en uvurderlig styrkelse af dansk økonomi.«

Det sagde statsministeren under augustforligsforhandlingerne sidste år. Det vil vi også opleve ham sige i år; det er der ikke spor tvivl om. Økonomiministeren vil sikkert sige, at nu får erhvervslivet og andre tillid til dansk økonomi og nu har folketinget gjort sit og nu er resten op til erhvervslivet, og hvad han nu ellers plejer at sige. Statsministeren vil vi sikkert opleve for 17. gang fortælle befolkningen, hvilke partier der er ansvarlige, og hvilke partier der er ansvarlige. Jo, dramaet vil sikkert fortsætte. Aviser, radioen og fjernsynet vil i stor opsætning fortælle, hvilke lykkeligheder forliget indebærer, for der er simpelt hen ingen grænser for, hvor mange urigtige oplysninger disse medier beredvilligt bringer, bare det er regeringen, der udtrykker dem.

Alle i denne sal ved, at et sådant forlig ikke hjælper et klap, tværtimod vil det være direkte skadeligt for landets økonomi. Men pyt være med det, hele befolkningen har hørt til bevidsthed, at statsministeren og hans forligspartier er de ansvarlige, nemlig dem, der vil gøre noget ved landets problemer. Og den hopper

befolkningen tilsyneladende på, hver eneste gang man opfører dette skuespil.

Man har nu opført det både i september 1975, august 1976, december 1976, og min-sandten om ikke socialdemokratiet kunne vinde en stor valgsejr bare ved at sige, at man havde en beskæftigelsesplan, der stort set bestod af det samme, som man har gennemført hver sjette måned i det sidste par år, nemlig at bruge 800 mill. kr. til diverse såkaldte beskæftigelsesfremmende tilskud.

Der er for mig ingen tvivl om, at man også vil slippe godt fra det næste forligsfupnummer. Alle ved, at det, befolkningen får at vide om, hvad f. eks. fremskridtspartiet har foreslået, højst vil fylde 2-3 linjer i avisen i morgen og, hvis vi er heldige, otte sekunder i tv-avisen, men så kan man også være helt sikker på, at ministerens ofte meget vildledende svar på vore indlæg kommer få sekunder efter, og at man selvfølgelig udelader vores svar på ministerens indlæg.

Men, vil jeg da gerne lige sige, vi har ikke mistet modet endnu. Vi vil fortsætte med at appellere til fornuften. Vi vil fortsætte med at fortælle, hvad resultaterne bliver af jeres helt fuldstændig fejlagtige politik. Vismænd og andre verdensfjerne teoretikere får tilsyneladende først øje for det omkring 1/2-1 år efter, at fremskridtspartiet har sagt det, men lad det nu ligge.

Vi vil altså kæmpe videre, og vi vil bl. a. gøre det ved at fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, traditionen tro.

Jeg mener, at det, der først og fremmest er galt i dette folketing, er, at det er socialdemokratiet, der har regeringsmagten. Socialdemokratiet vil kun én eneste ting, nemlig øge de offentlige udgifter og dermed øge skattetrykket. Så længe socialdemokratiet har regeringsmagten, er det deres forslag, der forhandles ud fra, og dermed er det dem, der bestemmer, i hvilken retning den økonomiske politik skal gå.

27 måneder under Anker Jørgensen har efterhånden bragt Danmark ud i absolut alvorlige vanskeligheder. Jeg mener, at det er fundamentalt vigtigt, at vi får en anden regering, jeg er lige ved at sige næsten uanset, hvem den kommer til at bestå af, og jeg skal derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget konstaterer, at Anker Jørgensens regeringsår har været konstatet af,